

ქართული საეკლესიო საღმისო ყოფილა გე-
მარტული ეგვიპტელების ე. ა. გრუნი-
კის მეთაურით, პეტრე ბურჯული მძებ-
რებ დარბი ქართველთა სასწრაფოდ
ეს საღმისო იმისთვის ამოურცილთ, რომ
ქართველებს შესაფერად ემხარულენ. ხანა
ქართველთა განმანათლებელს წესი ღიად
დღესასწაული, რომელიც მერ კიდევ
იყო. დამის 11 სათაზე სტურეს და იფი-
ქეს მოსულა, საღამოს მთავრე ე. გრუ-
ნიხისსა ეგებებოდა სტურებს. ნოავედ-
რევე იყვნენ თავ. მანათლ და გვდგა-
ნიშვილი. დარბაზის შესავალში ქარო-
ლი სტურეტი უხვდებოდნენ სტურეს და
ბაზში კოსილენ იყო გამართული შამა-
ნიას, ეკვილიბისა და ხილურისა, სადაც
მასწინებოდნენ მალა საზოგადოების
ქალები. როგორც რუსული გაზიერები იფი-
ქებან, საღამომ ძლიან მხარულად და
ბუნებრივად ჩაიარა.

— მოსკოვის გვართა საზოგადოებაში
დიდი მითმა-მოთემა არის იმის გამო,
რომ მესკვიდრეს განსვენებულ პეტრე
სმირნოვისსა, რომლის არის ქრისტიან გან-
თქმული მთელს რუსეთში, ფლანგვა და
უწყვილა თავის ქონებისა და ამავე დაწინ-
ნეს.

— მოსკოვი გართა საზოგადოებაში
დიდი მითმა-მოთემა არის იმის გამო,
რომ მესკვიდრეს განსვენებულ პეტრე
სმირნოვისსა, რომლის არის ქრისტიან გან-
თქმული მთელს რუსეთში, ფლანგვა და
უწყვილა თავის ქონებისა და ამავე დაწინ-
ნეს.

— პეტრე ბურჯული ქალაქი თვითმართ-
ველობის შემუშავება და ამ დღებში
წარუდგენს შინაგან საქმეთა სამინისტროს
დასამტკიცებლად მიმავალი წლის საგა-
რათუო ხარჯ-აღირებულის. შემოსავლის
მოვიდან 34,248,000 მანეთად (წარსულ-
წლი წლის შემოსავალს 31,000 მანეთით
დაემატება) და გასავალს 29,900,000 მან-
ეთს (1,400,000 მანეთით მეტი წინას-
წლის გასავალზე). დარჩები თავისუფალი
თანხა 318,000 მ. უმთავრესი წყარო შე-
მოსავლის მოქალაქეთა მამულებისა, თით
ქალაქის მამულები და სამრეწველოები და
სავაჭროები და სამრეწველოების გარ-
დასახლად. უმთავრესი ხარჯი: ქალაქის გა-
ლსათაინებება და მოქმედება 9,178,000
მ., ქალაქის მამულებისა და სამრეწველო-
ების მოვლა 6,241,000 მ., საკმობი და სა-
სანიტურო ნაწილი 3,294,000 მ., საერო
განათლება 1,754,000 მ., მართებლობის
დაწესებულებათა შენახვა და დანახვა
1,732,000 მან., ქალაქის სამმართველო
1,345,000 მანათი, დარბაზთა დანახვა
718,000 მ., ცეცხლის მქრობელთა რაზმი

ბის თვლით ვაკვირდებით. მიდარს
მოვეწონე. ვაკვირებს და მწყნარებს
მანება და მანც ბევრი ვერაფერი დეკლო
ჩემი სიღამისისათვის. მოვეწონე, მომწყონ-
ხა. კაი ხანს ვესტავიერდით ერთად, ვი-
კაც ყოვლის მხრივ სრული ენაყოფილი.
ის ხშირად სახლში არ იყო; ვმართავდი
მთელ მის შემოსავალ-გასავალს. ამ ხა-
ნებში ჩემი ერთადერთი ქალიშვილი მო-
მყოფად რადგან სეოლში არ მიმიყია, მინ
კოტა რამ ქართულ-რუსული გასწავლე-
ვით პირველ ქრისტიანულ შემოდ-სი-
დარბივ გამოცხადე, მეორე ქრისტიანულ
ის სული მოვიდგი. დიდი შეტლების კაცი
იყო, ყოველზე უხვად მქონდა. ჩემი მე-
ზობილნი შურის თვლით მიყრდნენ,
შემომხარობდნენ, მაგრამ ჩემს გულში-
ვი სულ სხვა დიდი ტრიალებდა, ჩემს გულს
სულ სხვა ადგილ აწუხებდა. ამ აუბრუნელ
სიდიდურსთან, ერთი რამ ღიდი, ძლიერ
დიდი ნაული მქონდა. ჩემს საცხვირებელს
მეგვიდებოდა არ ჰყავდა. მე მასთან შვილი
არ გამიჩინა. ის შუა კაცობა გადასული
იყო, ახარც მე ვიკაც ენაწვილი და აი ამ
გარემოებებში ჩამავლია დარდას და ვარა-
ნი: ჩემი ქრისტიანული დიდილით უნ-
და სხვას დარჩენილი. დრო მიდიოდა.
ქალიშვილი გასათხოვრად მეყოფა. ჩემ
ქმარს იჯარით ჰქონდა ადგილი გუბის
ქობებას. ამ საქმეში ძიულ ენაწვილიადა
ახალგაზრდა ინტენერი პავლე პეტრეს - მე
სამხარაზე. ვინ იყის, ეგვი მოგებაში იმა-
საც წილი იყავ, მაგრამ ამ მითვის სრუ-
ლიად საიდუმლო იყო. მს ქება-დღეების
მეტი ჩემ ქმრის პირიდან არასადეს არა-
ფერი არ ამოსულა. ხშირად მეტყუადა:
„ინტენერი მინ დაბატებდა მინდა, შენ
ხომ არ გეწვიონებოა.“ პირველ ხანებში
მე წინააღმდეგე ვუკვი, თუცა-კაი მისი
გატყუება მეც ხელს მაძლედა. მინ გასათ-
ხოვარი ახალგაზრდა, ის მაღალ სასწავლე-
ბულში უკან დამთავრებული, შეძლებული
კაცი იყო. ახალგაზრდაობის დროს ხომ
თავლი ქრისტიანი, თვლით სპასი. თვალ-ტანთ
ჩემს სხვის ერთი მისი ტალი ვერ შედე-

613,000 მანათი და პოლიციის შენახვა
238 000 მ.

უცხოეთი
581,000, სამინისტრო კვლავ ირევე,
რად და მავარ მისი სტრი ბალერო ქო-
ცხანას ცერე ჩემბერლენის სადამიწი
პოლიტიკას და ვერც მის მოწინააღმდე-
გეთ ვერ მიხმობია. გამოავადა პრი-
ტუქციონისტი ვარ, ხოლო ჩემბერლენს-კი
არ ვთავაზებოდა და არჩევნების დროს-
კი იავის საარჩევნო უბანს კენტი სულ ჩემ-
ბერლენს დაუთმო. მეც ელვარად ჩემბერ-
ლენის ავიტყვია მთავრობის წინააღმდეგ
სწყენს და ბალეროსათვის სამდურაუცი
გამოუცხადებია, რატომ ჩემბერლენის ფი-
ანსიონი პოლიტიკა მთავრობის წინააღმდეგ
ბალეროს კაბინეტის სამს წყენს: გარეშე
საქმეთა მინისტრს ღანდლოუსს, საიდუმლო
არჩევს თავმჯდომარეს ლორდს ლინდენ-
დერისა და ვარაზის მინ სტრას ჯერად
ბალეროს გადაწყვეტითა, თანადაცობას
თავი დადებოდა. როდესაც ეს შეიწყულა
სამინისტროს, საფორტებელია, რომ სამინი-
სტრო ხრულიად შეიცვლიდა.

იპარონია. მომხრეები თანდათან ეცვლება
იპარონიას. ინგლისის პარლამენტის დეპუ-
ტატთა უმრავლესობა და მეტადეო ლი-
ბერალური იმის წინააღმდეგე არიან.
ჩემბერლენს-კი იმ აზრისაა, რომ ინგლისი
რუსეთსა და საფრანგეთს უნდა დაუხა-
ლოდეს და დაეუბნებოდეს. გერმანიის
პარლამენტს ხომ იმის გაგონება არ
უნდა. ამას წინადა აფორის კოლონიების
აჯანყების ამბავი რომ მოისმინა პარლამენ-
ტმა და მთავრობის წინადადება უნდა
განეილა აჯანყებულთა დასამორიღებლად
კრედიტის გადახდის შესახებ, საოკიდ-
დელოებასა პარლამენტის დადგენილ-
ებში მთავრობა არ მიიღეს, გერმანიის
სათვის სკოლა არ არის ევ კოლონიები
და ხარკაც ტურად ვიფიქრო. ამითარ-
ისებობა და მეურნეობა საოკიდ-დელო-
ებასა დეპუტატებს ეგდებოდა და უწყო-
ბატობა თავი არ გამოიღო და მთავრო-
ბის წინადადებას წინააღმდეგობა ამ გაუ-
წყით, მართლა თავის შეტყუებით რა გარე-
გვებოდა. როდესაც ხახში და მისი
ქართობადადგენილი ამისთანა არს ადგა-
ნან, რა მთავრობის შეტყუებითა, რომ გერმანიის
მეწყობა რამ მისცეს იპარონიას იმისთვის
დროს.

ჩისთვის იმედიც არ უნდა ჰქონდა იპ-
არონიასა. ამბობენ რუსული გაზეთები,
რადგან ჩისეთი მხოლოდ იმსა სცდლობას,

რებადა. ვიფორე, ეგები ბედმა გამოი-
ნოს, მოცოხოს და ცოლათ შეერთოს
მთელი. დღეობახმე ჩემს ქმარს. ერთ საღა-
მის ინტენერი პავლე სამხარაზე ჩემს ოჯახ-
ში იჯდა და მუსიკადავდა. მის მხედვას ამ
ყვარდა-რა. ჩემს ცალს ის დღეს ვეღარ
იხილავდი. ისედაც მხარულნი, ცხელი
ჩემი მთავრობაზე, დღეს სულ სხვა გა-
იყრიდა, სულიერ სიამოვნების გამო ლი-
ყების ბროწყულითი აუთიოდა. მის ცქი-
რისა არა სჯობდა-რა. ეტყობოდა, სამხა-
რისესაც ძლიერ მოწყობდა, ოჯახად ერი-
დებოდა და ცდილობდა სიამოვნება პი-
რის სახეზე არ აღებოდა. მაგრამ სიყ-
ვარისთვის დაფარვა ისევე მოუხმებოდა,
როგორც ცეცხლის ალის უმინაყოფა.
სამხარაზე ჩემს ოჯახში მინაური კაცი
მეიქნა. ახალგაზრდები ერთმანეთს დაუ-
ლოდენენ. ჩემს ევერ ადარ გვიჩნდა მათ
ცოლქმრებაზე. სამხარაზე ოჯახურ საი-
დუმლოს ადარ ვუზღავდით. შეიტყო ჩემ-
ნი მოუხმებელი უმედიობის გამო. ერთის
სიტყვით, სამხარაზე მთლად ჩავხვედით ჩემს
სულსა და გულში.

ერთხელ დიდას, ჯერ კარგად გათე-
რულივ არ იყო, ჩემთან ოთახში მრეც-
ხავი კალი შემოვიდა, სახე დადგურილი,
ფორტების გატყუებული თავზე დაშადა.
ჩემი ქმარი მინ არ იყო. ჩემი მხედვების
ფორტოვთა შემოსვლამ, ცოტა არ იყოს, გა-
მავიარა. ვიფორე:
— სად ყოფილხარ ქალი, ასე ადრე-
სე უთქვია?
— თქვენთან ვახვლით, ქალბატონო!
მსურს წყლული გულის ნადები გადმოა-
ცეთ და მით თავი ვირეგო. ვიცი, ჩემს
მდგომარეობაში შეგებად და რაიმე ვაზნე
დამამყენებ.
— რა ამბავია, მარინე, ქმარი შვილი
ხომ კარგათ გუგუხა—ვიფორე და ჩავა-
ხიოდი. თვალები მოსაშობი ჰქონდა, წამ-
წობებზე ცრემლის წვეთები უცემდებოდა.
— ნეტავ მალე მინახოს მარინეს კუბა,
ქალბატონო!
— მოხარა, რაშია საქმე?

მშვილობაზე არ დიორევილი.
მეპარია. ფაქშიმი მიწოდან ამოუთხრიათ
ფრად მრავალი და დიდად საყურადღებო
პარტისუბი, რომლებსაც სწორად არ
სტატუსის მიერ ათინდობისათვის შედ-
გნილი კონსტიტუცია ლეტები მანდარის
მოიწინააღმდეგე პატრის ვიარინისა, რამ
დენიმე ახალი კარი ტიტ-ლიბის ისტორიისა
და სხვა.

თიბათი. დიდი არეულობა თურქო
თიბეთში ინგლისს ექსპედციის წინააღმ-
დეგა რადგან მთავარ-ქურდის, ღვთაების
მთავრობის დაღობა-ღამას წყვედა-კრულა
წამოაუკაცეს. თიბეთელი ადარ ეყარე-
ბიან ინგლისელებს და სურსათს ადარ
ახლოდეს. საფრანგული არ აქირავებია,
რომ ექსპედციის ან წინ წავიდეს ან უკან
დაბრუნდეს.

თეატრი და ხელოვნება

აბრთული თეატრი
დიდის მომხრეების შეზღვე, სამშაბათს
24-ს იანვარს ძლიეს ვიზილით ქართულ
სცენაზედ თ. სუმბათიშვილის დანაზა დღა-
ტა—პიესა, რომელმაც უკვე უკვლად დიდის
ქალაქის სცენებში მოიარა და კვლავ
აღტაცება გამოიწვია.
საუბედროდ, ეგვეც არ ყოფილა სა-
შაბათის წარმოდგენაზედ. აღტაცებას
ვინ ჩივის, მიიღიდეს მტერი გამართ-
ლებაც ვერ მოახერხეს ჩვენმა არტისტებ-
მა და ეს მით უფრო საწყენია, რომ „და-
ლატი“ ჩვენს სცენაზედ შეიღობა მართლა
კარგად იყოს წარმოდგენილი, იმიტომ
რომ სკოლა ძლია ჩვენს სცენას მოგოვე-
ბა. ესეც კი უნდა სთქვას კაცმა: არა ჩვეუ-
ლებრივი იყო მსხილადლოერი მდგომარე-
ობა როგორც მსახიობთა, ისე საზო-
გადოებისაც, რომელმაც ისე აუვისა სახე-
მწიფო თეატრის დარბაზი, რომ ნევის
არსად დატყუდა.

„დალატი“ დღეს თითქმის დღიურ ვარ-
დად, დღიურ საცხობად გადავიდა. ნიკო-
რი ნაქარაშვილი ნიკოლის დრამატურკის
რომლის კაცობრიული დედა-აზრი ერთ-
ნაირად ხედვას კაცს გულში, რა ტომისაც
უნდა იყოს იგი, ერთნაირად ესა-
ბუნება ყოველ ადამიანს კაცობრივ სურ-
ვილს თავისუფლებისს, შეუღლებელს ად-
ამიანურ დარბაზებს, წყურვილს დაღის.
დაუზგავრობის სიყვარულისს, ეს ნაქარ-
აშვილი დღეს აღტაცების წყაროდ გამხდა-
რა. ამ პიესაზედ არა ერთს ნიკოლის მსა-
ხიობს გაუმინჯავს თავისი დივი, მაგრამ
მანც ქართველ მსახიობისაც, საყურველი

— კიდევ ორსულად ვარ, ქალბატონო!
შვიდი კალ-ვაი მითმითი მებოცება, მე-
რევე მაქმელი უნდა მომეცათ.
— მე, რომ შეგა მინა, შე მედგა! —
გაგახხევი, მაგრამ ის მანც თავისას არ
იშლიდა და გულ-შეწუხებულათ უწუნებ-
და. კაი ხანს ვიკვითი გაწუხებულნი.
— ქალბატონო! — უცებ წამოთიხა.
— რა გინდა?
— არაფერი... და პირი კედლისკენ
მიიქცია.

— მოხარა, ნუ გრცხენია, რა ვაქც
სათქმელი?
— სათქმელი ბევრი, ძლიერ ბევრი
მაქც, ქალბატონო, მაგრამ... სათქვა და
ისევე შეჩერდა.
— მაგრამ რა?
— ის, რომ... ვერ გამოივინა...
— რატომ, ვისი გეშინია? აქ ხომ ჩვენს
მეტე არავის არის, სოკვი, შე საცო-
დალა, სოკვი! ადვიტი, ხელი მოკავდა და
ჩემსკენ მოვაბრუნე.

— ქალბატონო. ძლიერ მიმეძის ამის
თქმა, მაგრამ ვთხოვთ, ეს საიდუმლო მა-
რტო ჩვენს შორის დარჩეს. სულ ერთი
მევის ორსული არ ვიქნები, მინ ვიკვი.
შეიკვი ვიფორემა შორის გამოიტაცა. დიდი
ხანს ოჯახის სიყვარში ხეტობდა ერთი
საოცრეობა აზრი ჩამოსხსა თავში. მსურს
ეს აზრი თქვენ გამოიხაროთ. მოგვიწვი-
ბათ, მიიღეთ, არ მაგეწონებთა, ჩვენს შო-
რის საიდუმლოდ დარჩეს. თქვენ მიგვი-
დრე-აა გუვით და იქნება... არც გეყოფე-
ბათ, — განდგარა მა მივინძ. მე ეს ბავშვი
მანც სხვას უნდა მივინძ. თქვენი ამდენ-
ნი ავლა-დიდება, ვინ იყის, ვის უნდა ჩა-
უვარდეს ხელში. მე მოხერხებულნი ბები-
ლი მეკავს. თუ თქვენც დამეთანხმებით,
მოიტყობთ ისე, როგორც გასწავლით.
თქვენც დღივადგან ორსულობა მოი-
გონებ ისე-კი, რომ არავინ შეგატყუოს.
როცა მე მეტყებ თვეში ჩავდებო —
თქვენც ლოგინში ჩაწეით. მე ხომ აქვე,
თქვენი სახლის ახლო ვსტავივრობ. აუვად
გაქდები, თუ არა — განტობით და თქვენც

ანადაც, სულ სხვას ელვად საზოგადოებ.
ჩვენს არტისტებს ეს კარგად იკვადენ,
მგრინად, რომ მათ თამაშობას უფრო
მეტს მოსახილდა სწორად, თითქმის
პირე მისი იმოდ და ცოცხალი.

დაუმტეო დიდი უკაცო სცენა. მე-
რევე ყველასათვის ნაცნობი კაი თვისება
ნაყოფივანებანი, რევისორის სუსტი გა-
ვინიანი, სცენარისთვის უკაცობა და
ადვილად მიხედვით, რად იყო წარმო-
დგნილი ასე უკულოდ, უხერხად ეს პიეს-
ა, რად ემეტიოდა ისე წარამარა ფარ-
და. რაზედ აფიქსეს ისე უდროად მეტყვის
ცხიე, ან რად მოაკცეს ხოლო პიესას და მით
შესამოხიე ზიანი მიყენეს წარმოდგენას.
ერთის სიტყვით, შერცხენ იმ საღამოს
ჩემი მსახიობნი, შერცხენ იმოდენა სა-
ზოგადოების წინაშე, მაგრამ როგორც
ვთქვით, ეს შერცხენა ადვილად ასახნელი
და გასახნელი რევი იყის, თუ, რასაკვი-
რევილა, უფრო კარგათ მოცილებიან თა-
ვისს მთავრობას ეცხობას მსახიობნი,
რევისორი, სცენარისტი, სულოლორი, რა-
შვილიც იმ საღამოს ძლიერ იტყუდა
ქურადღებას მთაბამეშთავან. კარგი ოთარ-
ბები იყო ე. გუნია, მეტადეო მე-
სამე მოქმედებში. როცა შეჩინახს და-
პარაკი უდვიტებს მიძინებულ გრინო-
ბას სამშობლოს სიყვარულისს. შეჩინახს
თამაშობად ე. გუნია, რომელმაც საცხობი
ვერ გამართა მოლოდინი საზოგადოე-
ბისა. მსახიობთა ცალს პირველ ორ მოქმე-
დებამს აუღვება ეტყობოდა, ჩქარობდა,
სიტყვებს უღამებდა და მხოლოდ მე-
სამე მოქმედებში შესწრა მეტე გრინო-
ბიერების გამოხენა, თუცა დაწმუნებულნი
ვართ, ერთი-ორად უცეთება შესწრებს
ამ საუბრებას ადვილისათვისადაც, რომ-
ლის მოქმედება მაყურებელზედ სწორედ
რომ დამატყუებდებოდა.

კარგი ტიპური ანანი იყო კ. კიფია-
ნი. სივინძობა ღამისი დიდა და შიათი-
რიშვილი კარგი ირავლი იქნებოდა, მაგ-
რამ, ჩვენის აზრით, ცოტა, გადაკარგებუ-
ლად გადმოვიდა მისი სულიერი მდგომარე-
ობა მთავრე მოქმედებში.

კარგი ვიანე იქნება ნ. დავითიშვილი,
თუ მეტი სიამოვნებ და გახედვება გა-
მოიხიან. ვე. მესხიშვილს ხხ ძროვი უმ-
ლიდა და ამიტომაც მისი თამაშობა იმ
საღამოს სუსტი იყო. ე. მესხის (ბესი) თა-
მაშობას ნააღმდეგობა ანდა. კარგი ისა-
ხანი იყო ელ. ჩერქეზიშვილი. გაუხე-
დებლად, ბუნებრივად თამაშობდა მსახი-
ობი ქალი და კარგად დავიხატა სული-
რი მდგომარეობა საწყადის მოახუვისა, რა-

ავად გახდით. მოგჩემი — ახალ დაბად-
ბულს ადგი ბები თქვენ მოგვიკრის, მე-
რევე საუთარ ქალად გამოაცხადეთ...
— მარინე? ხომ არ გაგვიდა, მაგას რას
ამბობ, ევ როგორ შეიღობა, შეგატყუ-
ბენ, — თავი მოგვეჩვენებ.
— არა, ქალბატონო! თქვენ ოღონდ
დამეთანხმეთ და ამ საქმეს მე ვაუბრულობ
ჩემს თავზე.

კიდევ ევეის თვლით გადავხედე, თუ-
ცა-კი ჩემს გულში მამინევი დაინადაც ეს
ბოროტა მხარი და მის განხორციელებას
იმ დღეობაც შეუვინდა.
თუ რანაირად მოვახერხეთ ეს საქმე,
მის ისტორია შორს წავიყვანს, მხოლოდ
იმას მაგახსენებთ, რომ ჩემი ქმრის უკვა-
სმოდელეს შემგვედრე ვაუფრინე. ჰედა
მილოცავდა, ყველა ჩემ მოციქეს უხარო-
და, მხარულობდა. სოლო მტრებს არ
ცინიათ. მათი უმამით სავეს სიტყვები,
თუმც გულზე დახვარივით მხედვობდა,
მაგრამ იმით გულის გასახეობად — არ ვიმ-
ჩნებოდა. ბავშვი ჩემს სახელზე მოვინაოდი,
ჩემი გვარი მივეყი და, როგორც ნამდვი-
ლი შემგვიკვირე, ყველგან არჩინდად დამ-
ყავდა.

ქმწვილად დიდად იზრდებოდა,
მეგვიწვიდა. ავის თვლით არ იმავი-
და. ერთის მხრივ ბუნებრივი ვიკავი, მაგ-
რამ ბუნებრივებს ხომ ყოველთვის უბე-
დურებაც მუდამ უკან მისდევს. ჩემ ბუ-
ნიერების უხედვრობა გადავიდა. ახალ-
გაზრდების დახლოებებამ ცუდი შედეგი მო-
ვიტანა. ჩემი ქალიშვილი ფეს-მისმით შე-
იქნა და ინტენერი სამხარაზე-კი სადავაც
მივცემებოდა.
ჩვენს შეუხარებას საზღვარი აღარ
ჰქონდა. ორივე დედა-შვილი ვტირო-
ვდი, ორივეს ვიწვივინდი. მაგრამ ნუ-
ცემს ვერსაიდან ვერ ვტყუავდი.
ბავშვი კიდევაც დაიბადა. იმ წესზე სა-
იდუმლოდ სხვაც ვაგაპარეს, სხვას მიუ-
გვივლოდ, ჩემი კი პრივარისს ათხვანა მი-
ვარავითა, ჩემი პატიონების ამხედლის
დასჯა ვითხოვეთ. მაგრამ, ოპ, უღმობე-

მელიც დროთა ბრუნვას არარად ვარ-
დენილა. კარგარეთელი ღამისი, მიხედ-
ნითი რუსეთი იყო, მაგრამ ევ დირსება
არა ემხარა პარამანაში ვახწილ ქალის
დასახლებად.
მოწმილად წარმოდგენისა საუცხოვო
იყო. იქნდა, კვლავ მანც გამართლებდა
მოლოდინი საზოგადოებისს, რომელიც სა-
ფუტელიანი და ადვილად ასახრულიდა.
ქ. ყ ნი.

ნარილი
რამაქციის თიბათი

(დასავლის წარმოდგენის თამაშად)
20-ს რაგებს ქართველ მსახიობთა წარ-
მოდგენამ სსრკ განხილული დამის „და-
ლატი“ ასეთი შერე, უმთავრეს და უსადის
მოთხეველია მისიან ჩვენსკე, რომ არ
შეგვიძლია ჩვენი გულთავი უკეთაფილება
და სიყვედური გახეთქისა საშუალებით არ გა-
მოქმედება: ჩვენს მთავრად დად კანონი-
მად და მოვლა საზოგადოების უხეტევეშე-
ლებად ის ვარგობა, რომ ქართულ დრა-
მატიული დასის მსახიობებს ასე აკებულად,
ეგვი გრადად და მოუფერებლად მოგვიწვი-
ესის საქმეს, რომელმაც იწვეს მთელი ურ-
ხი და შინაურის საზოგადოების განსკო-
რებულ უფრადებას. ჩვენი დასის წვერებამ
თავიანი საქმეთა და მოუფერებლობით
სადისა ვაქციეს ჩვენებურ სსრკის სელო-
გნებას, ქართულ თეატრს და ქართველ საზო-
გადოებას, ქართული დრამატიული დასის
წვერებამ თავიანი მავტორი, აქტორული სე-
კივითი საბუთი ბავშვ უფრად ჩვენი კეთე-
ნების მოწინააღმდეგე სსრკიად მსჯელ
მართ, რომ ჩვენ — ქართველები ყოველ საქ-
მესუ ქართველ-აქტორებულ სსრკად ვართ.

არ შეგვიძლია ჩვენი უკეთაფილება და
სიყვედური აღმოეთავა არ გამოვიცხადოთ დრა-
მატიული საზოგადოების გამტობის იმისა
თვის, რომ ასე აქტორებულ, მოიქცე და და-
უწუხებელი მსახიობთა გამოუშვა სცენაზე
ასეთი მსჯედი და სიყვედრებით დამის წარ-
მოდგენად. გვეუბრება: ხარის ხართ, თვა-
ზიანობა და სიბოძა! დრო არის, თვით სა-
ზოგადოებამ დასის შესაფერად მსჯელო ამ-
ხარი სსრკიელს,

დამსწრენი,

დევნიბა

(ჩუქეთის დღეებშია საკრებლობა)
20 იანვარი

კამბიტაშვილი. პავლე ტავასტუტის
გუბერნატორად დაინიშნა. — 19 იანვრის

ლო ცხოვრების ჩაბნის ტრიალო! რამ-
დენჯერ შესულხარ ასეთი მომაცვედვ ცო-
დებში? სიმართლი სრუტყულისსაც ვერ
დაგვისინა და ბოროტებას კემშარბიტება
ვაგიმეფივია?

ინტენერი სამხარაზემ სასამართლოში
საქმე კარგად მოაწყო: თვითონ გამართ-
რევა და ჩვენ ქვეყანაში თვითმართლო, ნა-
მუსს ახილი შევიქნით. სამხარაზემ ეს
აღარ იგებარ. თავის შერცხენისათვის
შურის ბიება დაიწყია. ენით გამოუთქმე-
ლი ბოროტ-მოქმედება ჩივიდა: თვითონ
რომ ვეღარ გამოჩნდა, ეს საბარლო მრე-
ცხელი ქალი შეტყუდა, ფულიებით მოი-
ყრდა და ჩემზე შემდომი სასიყვარულო შე-
ტანია: მიიხიდა შვილის წარმოივდას და
მიივი ეტას... გამოიბიანა კველფერი ახანა.

სასამართლომ დირსება-უფლებანი ჩამო-
ბართვა და წელიად ნახევარი სატუსა-
ლოში ყოფნა გადაიწყვიტა. ბედურებს
ჩემს ცხოვრების ვარსკვლავს ასე ბნელი
გზით მატარა და ამ სატუსალოს კარგი-
მით მომიკვანა...

სივინძობის ხელაღებულმა ქმწვილმა
კაცს საბარლო არსებას ნაწესი ახადა.
საბარლო ბავშვს-კი ცხოვრების საღსარი
მოუსპო და შიორ-მწურავდა, დიდებულ
მეგვიკვირებას და შიორბული, თავის და-
რის დატაც მშობლებს მიუვლიდა.

— დმერთო! ყოვლად მოწყალე სახე-
რო! შენ ვითხე სამხარაზემ ჩემის გათა-
ხნობისთვის, ჩვენი ამ ვერა მდგომარე-
ობაში ჩაყენებისათვის!... სოკვა ეს და
ცხარი ცრემლები თვალბიბიდან ნაყად-
ლის მგზავსად წამოვივლი.

ამ დროს სატუსალოს პატარა ცხოვრ-
ბარის ხმა გაიხდა და სხვასთან ერთად
სატუსალოს ოთახში ელსაბედ თოხანის
ქალიც მსწრეულ წიყვიანეს.

ოლი. ხუსკიავი.

